

gaaende Krigsministeriet vilde jo tørrigt kunne være blevne simplere og mere forståelige, dersom vi havde været istand til at faae den Organisationsplan for vort Hærvæsen, som nu paa 5te Aar har været os lovet; jeg vil blot, da det er en historisk Sag, i denne Henseende minde Thinget om, at i 1850 forlangte Finansudvalget en saadan Plan som paatrængende nødvendig, da man ikke uden en saadan vilde være istand til at bevilge Budgettet, hvortil Krigsministeren svarede, at den skulde blive forelagt. I Efteraaret 1851 gjentog Finansudvalget den samme Begjæring, hvorpaa Krigsministeren i April 1851 svarede, at han ikke alene, fordi det var Thingets bestemt udtalte Billie, men ogsaa fordi, det var paatrængende nødvendigt, vilde ansee det for sin Pligt, til Efteraaret at forelægge den; han bemærkede yderligere, at det nyttede ikke at kæmpe imod Tiden, eller gaae imod Strømmen. Men den Strøm, som skulde have tilført os en Armeorganisationsplan, synes slet ikke, at gaae den Vej; thi vi mangle Planen endnu den Dag idag.

Finansministeren: Jeg troer ikke, at de Bemærkninger, som ere fremsatte af den ærede Taler, kunne ansees for at staae i en saa umiddelbar Forbindelse med det, som har været Gjenstand for Forhandling idag, at der har været nogen Anledning for Krigsministeren til at vente, at hans Tilfredsværelse skulde være fornøden, saameget mindre, som hans Tilfredsværelse hos Hans Majestæt i anden Henseende har været fornøden. Naar den ærede Rigsdagsmand imidlertid paa Sagens nuværende Stadium, og ikke specielt ved Behandlingen af Krigsministeriets Budget, har fremsat Dnske om Fremleggelsen af en forandret Organisationsplan for Hæren, saa maa jeg dog gjøre ham opmærksom paa den Forandring i Forholdene, som er indtraadt, og i hvis Følge det kan ansees for en ligefrem Umulighed — idetmindste indseer jeg ikke, hvorledes det skulde kunne blive til en Mulighed — at fremlægge en Organisationsplan for Hærvæsenet, saalange vi her kun repræsenterer en Deel af Monarchiet, medens Hærvæsenet skal angaae det hele Monarchie. Det er en ligefrem Følge af den Forandring, som

er indtraadt i vore Forhold, at der ikke vil kunne være Spørgsmaal om, ved en særlig med den danske Rigsdag forhandlet Lov, at bevirke nogen Forandring i hele Monarchiets Hærvæsen. Det Dnske, som den ærede Rigsdagsmand har om snarest muligt at see den Sag fremmet, vil altsaa ikke kunne opfyldes til næste Efteraar, da der ikke til den Tid vil være steet en saadan Forandring i vore constitutionelle Forhold, at det kan blive muligt.

Ischærning: Jeg vil kun gjøre den almindelige Bemærkning, at, naar der føres Klagemaal over, at Sager af den Art som den nævnte ere komne til at staae langt tilbage, saa maa man erindre, at meget uheldige Forhold have forsinket disse Sager.

B. Scholer: Idet vi nu endelig staae ved Afslutningen af dette Aars Finanslov, skal jeg tillade mig at gjentage, hvad jeg allerede bemærkede, dengang vi første Gang modtog dette Forslag, at jeg kun kan betragte dette Brøf-Budget som forsvindende Efterveer af den brudne Tilstand, hvortil den danske Stat i flere Aar har befundet sig; og som den end administrativt, dog endnu ikke legislativt, og endnu mindre constitutivt, er kommen ud over; og jeg maa ved min Afstemning over denne Brøfberegning udtrykkeligt forvare mig imod, at der skulde præjudiceres Noget med Hensyn til den forestaaende Udvikling af vore Statsforhold. Jeg haaber nemlig, at vi i vor fremtidige Statsorganisation skulde komme til at regne med hele Tal, baade i de fælles Anliggender og i de særskilte Landsanliggender, baade hvad angaaer fælles Indtægter og fælles Udgifter, om der end i enkelte Tilfælde, hvor Fællesudgifterne overstige Fællesindtægterne, kan repareres efter normerede Quota. Men, ligesaa lidt som jeg i nærværende Brøfberegning kan see et Præcedens for vor fremtidige Statsudvikling, ligesaa lidt kan jeg bilige den Sondring, som i visse Henseender er foretagen her i Thinget. Thinget har med stor Majoritet, og uden at nogen anden end min intetbetydende Stemme har høvet sig derimod, udsondret videnskabelige og Konstantstater, som hidtil have været fælles for hele Staten, ja, som tildeels ere det ifølge deres Fundationer; dem har man udsondret og overført